

# 60368

ნო. ბ. ქართველი

1-24

ეროვნული  
გირკოროვანი

.... კონსტიტუციის პროცესის მიზანი ეცხოვთის კანის სიახლის პირველი ნოვემბრი გამოიყარა  
გარემონდობიაზი—დუმილით შესვებასთან ერთი პირველი პროცესის მიზანი გამოიყარა  
გარემონდობიაზი გადა უვალაზე უცხო სიახლის პირველი, შავის მიზანი კანის პრინციპობრძანება  
სასამართლა უზრუნველყო და უზრუნველყო კონსტიტუციის პრინციპობრძანება სამართლის, მაგრა დამოუღვინე სამართლის  
თითოების პრინციპობრძანება და გადა სახელობრძანება განვითარება უზრუნველყო კონსტიტუციის მიზანი, და  
მიზანი გადა არ არის პრინციპი. გაგრძელება მე არა მართალი დუმილით შესვებას მიმდინარე, რო  
მოხდება უზრუნველყობის განსაკუთრებული საჭარალება, არის აგრძელება პრინციპის უზრუნველყობა,  
საჭარალი და სასაცილო, გაგრძელება მინც პრინციპის უზრუნველყობა. სამართლი სიცილი, ტაში...“  
(ი. ბ. სამართლის 060).

# სიგარის

ფულზვავისე კაპიტონს ჭვიარობის ჩვეულება,  
ერთ საბჭოში შემთხვევით თავმჯდომარედ ჩეცულსა,  
ფისაც უმკობს სალტენი კაბინეტის კარებსა,  
აჩრის მწერლს და მცონარეს, ხეპრეს მიუკარელსა,  
ჩვენება სიმარი, საშიში რამ მძინარეს.  
წყალში ხომ არ ჩავარდა, ხომ არ მიაქვს მღინარეს.  
იტანჯება უსაზღვროდ შიშისგან მილული,  
რა შეემთხვა, რა მოხდა, რისგან არის ძლეული?  
ფრი ისეენება ლოგინში, გმინავს, შფოთავს, ხრიალებს,  
და ბასტურმის მწვადივით იღვება, ტრიალებს.



წამორის ღამე გრძელდება, შფოთავს განაწამები,  
დაიქანცა... ვერ ცხრება... მიელულა თვალება.

უცებ წამოაბოდა:

— არ მოხდება, ტყეილია,  
და კვლავ ექცა კოშმარად,  
ოცნების იდილია.

გაუფრინდა ღმილი ბავეს გაღანაქრავი,  
ისევ შფოთავს ლოგინში, როგორც მახვილ ნაკრავი.  
გაფითოებულ სახური გარდისფერი უქრება,  
უძლურების ბრაზი ჰქლავს, მუშტს კუმშავს, იმუქრება,  
უნდა ყველას უჩვენოს შური და მრისხანება,  
იტანჯება... კვლავ გმინავს, არ ასვენებს ზმანება.

რა იხილა ასეთი უცნაური ჩვენება,  
ჩით დაპკარება „ჩეცულმა“ ჩვეული მოსვენება.  
ხომ არ აღსდგა მიგდებულ გარცხადებათ კრებული,  
გაურჩევლად მაუდებელ მისგან ამოდებული?  
და თავს ხომ არ დაესხა ვით მტრის რაზმი ფარაონს,  
ცომ მუქარით შესძახონ:— პასუხები ჩქარაო.



საჭიროთ ავტოთი ხომ არ გაინაცხოდა,  
და ის ავტო მეზავრებით ხსაშში ხომ არ ჩავარდა,  
ან მანქანას წაჭულს ქვეშ თვით ხომ არ მოექცა  
ზღვაში, ხომ არ იხრჩობა, ცა ხომ არ ჩამოექცა?  
რა შეემთხვა, რა მოხვდა: ყუმბარა თუ მეხია.  
რევიზია ცენტრიდან თავს ხომ არ დასტეხია.  
სალაროდან ფულები ხომ არ ზიდა „ნისიათ“.  
მის ანგარიშს ხომ არ სოხოვს კონტროლის კომისია?  
რატომ არის შიშით რომ ჭირის ოფლი დაესხა  
მიტოვებულ ცოლების რაზმი ხომ არ დაესხა.  
ხომ არ გამნდა დაგდებულ ბავშვთა სილუეტება,  
და ცოლები ტყესავით ამართული კეტებით?  
თავში ცემა კეტის მას შაქრად მოეჩვენება,  
ოლონდ გაქრეს წყეული, საშინელი ჩვენება.  
მისი ტანჯების ძალურა კალმისათვის ძნელია.  
მის სიზმარის სადარო ცხადზე საშინელია:

მოუდუნდა სხეული; გულს ჩელები დაწყო,  
ეჩვენება საბრალოს—არჩევნები დაიწყო.

ეროვნული  
გიგანტები



სად გაიქცეს არ იცის, არც ჰყავს გუნისა მრჩევლები,  
მუშაობის ანგარიშს თხოვენ ამომრჩევლები.  
ჩასძახიან:

— გვითხარი: რა თესე და ხანიო  
აბეზარო, დრო დადგა  
ზურგი მოგაფხანიოთ.

პერავს, ვითომ ცხენზე ზის და ცხენიდან ვარდება,  
თავში სიცე უჩინდება, სახე უელვაოდება.  
არ ეშვება სიზმარი საშიში, საკვირველი,  
ვითომ მის მავიდაზე გოგავს რაღაც ფრინველი.  
უნდა ხელი დასტაცის, ფიქრობს „რა ფრინველია“.  
და უსხლტება ხელიდან, ვეღარ სწვდება ხელია.



შორის გაფრინდა ფრინველი, გადიქროლა მთებია,  
პორტფელს ეძებს: ვერ ხედავს, სახე გაცემითოდება.  
პორტფელზე ფრინველი კვლავ ჩნდება გამალებით;  
პორტფელია ფრთასხმული ჰქედავს თავის თვალებით.  
სამუდამოდ დაპკარება, გაუფრინდა ხელიდან  
თვით კი ლაფში იხრჩობა ძირს ნასხლეტი ცხენიდან.



ამოსცურდეს მალლა ჰსურს. შეირხა ერთთავადა  
და უცრიად ტახტიდან იატაკზე დავარდა.

ჩონჩხად უდევს ამ შაირს ლექსი—დველი ქართული,  
ადვილია მიხედრა ვისკენ მაქს მიმართული.  
სტალინურ კანონდებით ვხდებით უფრო ხვანი  
არჩევნები შემოდის ოთხი ფორმულითი.  
ლაჩრებისთვის საწყენი, გმირთა სისიხარულო,  
პირდაპირი, ყველასთვის თანასწორი, ფარული,  
გმირებს, მოწინავებებს ელით ქება-დიდება,  
ბიუროკრატ—მცონარ კი—ბარგი იყიდებათ.

გარდა აქნა საჭირო სხვა გათენდა დღენია,  
ან შერჩებათ ულიასებს დღემდე რაც შერჩენიათ.

და ამიტომ ღლებიდან სხვა გზით უნდა იარონ,  
ჩვენი გმირის ბედი თუ არ სურა გითიარონ.  
ვეღუზა.

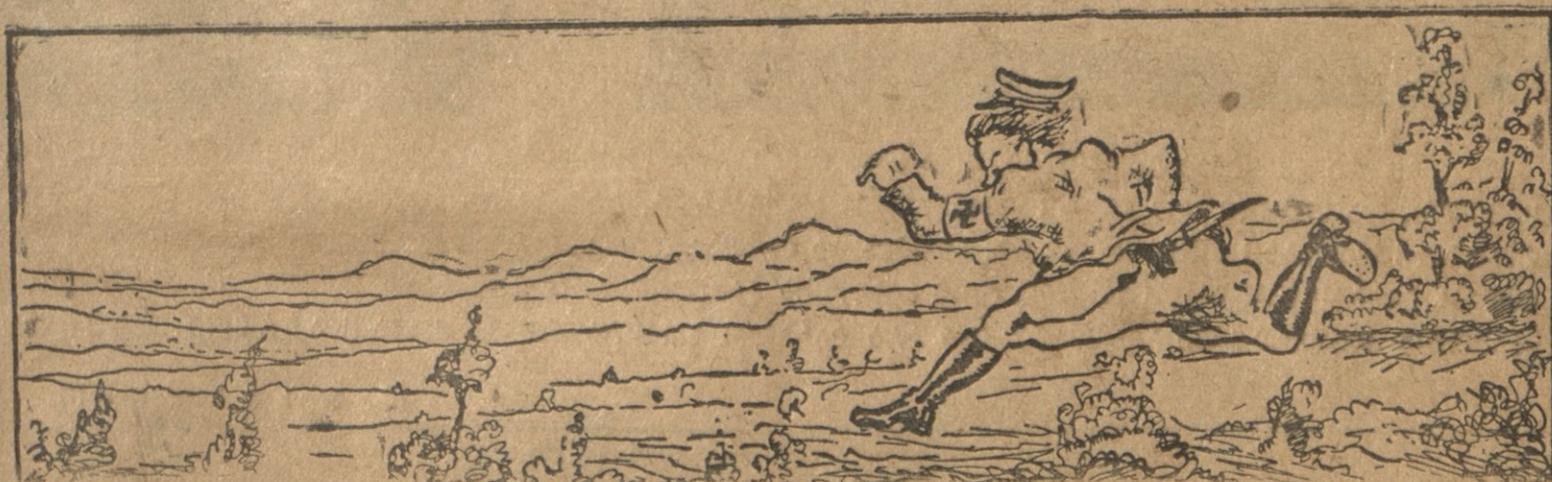
# ესა ეპევი „გეოგრაფიული ცნებისა“ და გამეორი თავის შესახებ

„... მოღარე ჯგუფი ძირითადად აღიარებს, რომ კონსტიტუციის პროვენი ნამდვილად არსებობს გუნდაში, მაგრამ იგი სოვეტის, რომ პროვენი არ წარმოადგენს დიდ ინტერესს, რადგან იგი პროვენი სხვითად არის არა კონსტიტუციის პროვენი, არამედ უასათინა კალალზი, ცალიერი დაკიჩება, ნავა-აუდევი მართვასი მანევრის გასკეთვაზე და კალების მოსატეჭებლად. ამასთან ისეიი დასპავენ, რომ შეკვეთის პროვენის მოცემა საგამოთა კავშირს არც უეძლო, რადგან თვითონ სხვ კავშირი წარმოადგენს არა სახელმწიფოს, არამედ მოწლოდ და მოწლოდ—გეოგრაფიული ცენტრი (საერთო სიცონი 10 გ. 6 ტალ 0 5 0).“

ნამ. თანევშვილის.



— წალი, უკან არ მოიხედო: ადვილად გადალახავ... უბრალო გეოგრაფიული ცნებაა და მეტი არაფერი.



დიგერსანტი ისეთი გამალებით გაეშურა „გეოგრაფიული ცნებისაკენ“, რომ უკან მოხედვა ვი არა, წინ გახელვაც დავიწყდა.



— უჰ!.. ეს რა ამბავია? „გეოგრაფიული ცნებისაგან“ ცნობა დაუკარგა!



..... ჩა მცხადა ეს ქვეყანა, გოდებენ ისენი, რომელი ასთი საზოგადო არსებობს იგი (ცერიტო ციცილი), და თუ იგი 1917 წლის ოქტომბერში აღმოაჩინეს, რათმა არ ჟიქილება მისი კვლავ დაუჭირა, რომ მისი სახეობაც აღარ იყოს და, სოდეს ას მს, დაუაღვინეს: კვლავ დაცხილოს საგაოთა კავშირი. რომ უცხადას გასაზონო გამოცხადდეს, რომ საგაოთა ჩამოირი, როგორც სახელმწიფო, არ არსებობს, რომ საგაოთა კავშირი ჭიათუ ალაზარია, თუ არა შარალო გვიგრავიშლი ცნობა. (ცერიტო ციცილი...)

10. ტ. ც ი ც ლ ი ნ ი.

## ჩერი-მიმღებთან

ამას წინად ერთ-ერთ მოწინავე რაიონში მოუხვდი.

სალამო იყო. ჩვენ ვიჯექით ადგილობრივ კლუბის წითელ კუთხეში. იყო წყნარი ამინდი და სალამოს იდილია რაიმე ტკბილი მელოდიის ან ახალი ამბების მოსმენის განწყობილებას ჰქონილა.

— ახლა კარგია მუსიკა, მაგრამ ისეთი, რომ ეს იდილია არ დაარღვიოს! — სურვა ერთმა ამხანაგმა.

— კარგია კარგი ამბის მოსმენაც! — დაუმატა მეორემ.

— მაგ სურვილს აგისრულებთ: ამ წუთში ამ-შავდება ჩვენი რაღიონ და ყველაფერს ჰოსმენთ. — გავგახარა მასპინძელმა.

მართლაც, არმოდენმე წუთის შემდეგ აღირო-რუპორიდან მოისმა მწყობრი ხმა:

— ისმინეთ! ისმინეთ! ლაპარაკობს რაოც-კვანძი! ამხანავო რაღიონ-მსმენელებო! ისმინეთ ინფორმაცია რაიუნივერმალის მუზიკის შესახებ.

და დაწყო უნივერმალის ამბები:

— ისმინეთ! ჩვენმა უნივერმალმა გასული მს გეგმა შეასრულა ას სამი და ხუთი მეტ-

თელი პროცენტით... იქნან სამრეწველო საქონლის დარგში ას ორი და ექვსი მეტელი პროცენტით, ხოლო სურათის — ას ოცდა ექვსი პროცენტი... ბიჭისა რას ჭვა მოსწევ? მერე მე შენ გდიო? შაური არ მაქვს ჯიბეზი!.. ოცდაექვსი პროცენტით. უნივერმალი იბრძვის შემდგომი აღმავლობისათვის...

— ამხანავო რაღიონ — მსმენელებო! ახლა მოისმინეთ ესპანეთის ამბები.

ესპანეთის ამბების მოსმენის შემდეგ რადგან მთელ რიგ სხვა სიახლეები ინფორმაციას გვაწოდებს, მაგრამ უცნაური ის არის, რომ შეგადაშეგ ისევ ისმის რეპლიკები:

— ამხანავო რაღიონ — მსმენელებო! პოლონეთისა და გრძმანის ურთიერთობა დანცივის საკითხში... ნუ იცვამ ბიჭი, მაგ პალტოს, მე შეიძლება თითონ! ა? ჰო, დანცივის საკითხში გადადის ახალ ტაზაში... ჰო, ჰო, დაპატიჟებული გარ... ახალი / ფაზა ისეთია, რომ იმპერიალისტური წინააღმდევობა თანდათან მწვავდება... გლობუზავ ერთს ჟურგზი!... ღვინის ჭრით არ კადრულობა ყმაშვილი!

ამით გამთავრებო ამხანავებო, დღევანდვები გადაცემას. ახლა მოისმინეთ იდგილობრივ მომენტისთა გუნდის შესრულება... შემოდინ, ჰო! ვიწყებო ამხანავო რაღიონ-მსმენელებო! მარკოზი საღაა? ლორს გლავს? გა, კაი, დაიწყეთ... აბა, ვიწყებო: მოისმინეთ „იავ-ნანა“.

იწყება „იავ-ნანა“.

— „ნანას გა-ე-ტყვე-ი-ო...“ — ისმის რუპორი რიდან და თანვე ემატება: „ყმაშვილო, შენ წუხელიც დაგილევია!...“

— ... და-ე-ძი-ნე ჰა-ტა-რა-ავ...“ გრძელება სიმღერა.

ამხანავო რაღიონ-მსმენელებო! ამით გამთავრებო დღევანდველ გადაცემას. შეამოწმეთ სათები: ახლა თერთმეტს უკლია ჩით ვერი! ნახვამდის ამხ. მსმენელებო!... აბა, უმარტვილებო, წაციდეთ ახლა, მარა წუხანდელსა ვით ნუ გაილეშებით... არ გამიგონია მე ლამ-პრს შეშით ღვინის დალევა...“

აშკარად სიან, რომ მიკროფონი ისტარია.

ალ. გალულარია.

მაგრამ ას ენას?! პანეპიტ უძლუაი,  
ეუცი, ეუცი, საღახანა მარია!..

ნახ. დონის. ერთოველი  
2020 წლის 10 ივნისი



.... ვა არ ვიცი, მართათ თუ არა ჰეზა ვაშგათონებას გვიჩანული ოფიციოზიდან მიხა-  
ლი, რომ ამათუიმ სახელმწიფოს „დაურევა“ ქალალდე მათ, რასაკვირველია, შეუძლი-  
ათ, მაგრამ თუ ერთოზულად ვილაპარაკეთ, „სამა მა მათზე არ არის ლამოკილებუ-  
ლი“ (ჩერაგაული ციცილი ბრინალი, გაუსარე ტაში) ...”

(ი. გ. ხოლინი)



აწალ წელს, დიორი მოსკოვი, მზანი საქართველოდან,  
მზის ხალისიან ჰანგების სამომტან სტუმრებს ელოდა.  
ელოდა თვალი სანახავს, ყური სამენად ყურობდა.  
გონებას განცვითრება და გულს დიდი განცდა სწყუროდა.  
„ცა—ფორუზ ხელეთ—ზურმუხტმაც“ როდი აყვენა მასები  
მოზიდეს მატარებელთა გუნდ-გუნდინი დასთა დასები.  
ივერ-ქოლხეთის შვილები, ქალ-გაუნი ნაკისკასები,  
შათ, რომ ჰანგები მოქონდათ, ვით დაედების ფასები.  
და მასპინძელი ქალაქიც მათ შეეგება ვარდებით,  
თეატრის კარი გაულო, ასწია სკენის ფარდები.  
და რაც იქ ენახე, ნიანგო, მოგიწერ, არ დაგზარდებით.  
ჯერ რომ „დაისი“ მოგვიძლვნეს, კელავცა „დარჯანს“  
გვაყურეს,  
„აბესალომ და ეთერის“ ჰანგები მაშინ გვაპეურეს,—  
შერე ქართლ-ქახელთ სიმღერით დარბაზინ შევგიზრიალეს,  
და გურულ-მეგრულთ გუნდების ხემბაც რომ მწყობრად  
იალეს,  
შუტრიბთა დასის ჩანგები ჭარბაცად ააწერიალეს  
და ნიავთ უმსუბუქესი ცეკვაც თან დაატრიალეს.  
„ქუთა და გოტეც“ გვამენეს—ტებილ სანახავი თვალისი,

კარგი ქნეს, მასში ჭარბად სცემს ჭართულ ხუმრიბის  
ხალისი.)  
ნახეს და ნახვა მოუნდათ მათ უცხო სანახაებია,  
გაპერირნენ მოსკოველები — მჭერეტია ორმა სისაღავისა,  
ახალ სამყაროს გეგდავთო სთქვეს მოფიცართა თავისა,  
და გული-გულთა მცნობელი ვითოლ შეეძმოს სხვა გისა?  
გავლალი, ცა დავეწიე, გულს შეება მომიტონია,  
ბიქეს, რამდენი გრძნობები ჰანგებად აგვიკონია,  
ამ ჩვენს წაოებს და გაუკაცებს, რა ტანის რხევა—ჰქონია.  
რამდენი ჩუმი ქურმი ჯერ გაუმჯობავი გვყოლია;  
თუდ წუწუნავა ავილო, ან დირექტორი ჭყონია,  
კავაძე, მეგრელიძე, კირილე ეს პაჭორია—  
ევგენი მაქელაძესა ვინ მოუნახო სწორია.  
რეუსინო—დამდგმელ, დამხატველ, რეგენტი დირექტორია  
ყველა აქ არის—სამშობლოს მაღლი რომ ჩამოჰყოლია.  
მსახიობების ქებას ხომ ვერ მოვახერხებ მუონია—  
ჩემმა მზემ ჩვენს დეკალისნებს ბეჭრა არა ჰყავთ ტოლია,  
და ტაში დადი ბელადის, მათ რომ მიიღეს ჯილდოთა  
საამაყო და სანატრი, ჩვენ მეტი რაღა გვინდოუაში

ფარსადან



ზორმანელი ცაშისტი: — დაიხსომე ფრიც! საბჭოთა კავშირი უბრალო გეოგრაფიული ცნებაა; ჩვენ კი ნამდვილი სახელმწიფო ვართ საუკე თესო წეს-რიგით.  
— წესის შინაარხის კარგად არ მემისის, მაგრამ რიგებს საკუთარ თვალით ვხედავ მამილო!

## შეუცარებული მეცე ღა პირთამვები

ინგლისის მეფე ელიაზ და VIII ცილინდრი პიტლერთან კავშირის გაბმას და ინგლისში ფაშისტური რეჟიმის დამყარებას. პარლამენტმა მშრომელი მასების ხეგაულებით არ მოიწოდა მეფის პოლიტიკა და აიჭულა ედუარდ VIII ტახტიდან გადამდგრადი. გარეგნულად ეს მამავი მეფის საქორწიო ინტერესებით დაასაბუთეს.

ზღათი და წესი არის,  
ბუნებაში ასე ხდება:  
პატრიონიც კი მატოვებს,  
როცა ნივთი გაოხრდება.  
მაგრამ ნივთი ბევრგვარია,—  
მე აქ წესზე ვამბობ მხოლოდ,  
რომ გამოდგეს მოვლენათა  
შედარების სასიმბოლო.  
აი თუნდაც დამპალ რაშ ნიგის  
შევადაროთ ჩვენ მეფობა:  
ამ ტიტულზე, როგორც ვიცით,  
ჩამოვარდა იაფობა,  
თორემ ძველად, ათას წლობით  
ხომ ეს შევი წესი იყო:  
სისხლსა ლვორიდნენ, რომ ვიღაცა  
მეფის ტახტზე დამჯდარიყო.  
ხალხის სისხლი ბევრს სწყურია  
კვლავ ყრანტალობს ბევრი სეავი.—  
ან თუ ტახტზე ანაბობო,  
ან ფაშიზმით მონართავი,  
მაგრამ მაინც ღლეს მეფობას  
ძველი ლილა გაუხუნდა,

და ზევრ ქვეყნის გვირგვინოსანს  
ზურგში მოხვდა ქვა და გუნდა.—  
და მის დიდი მაგალითი  
ჩვენ მივეცით რა თქმა უნდა...  
ღლეს იმ რეგვენ სევებს გარდა  
ყველამ კარგად იცის რომა,—  
მეფის ტახტზე ჯღომასა სჯომას  
„საქავეჯის“ ტახტზე ჯღომა.  
ამ რეგვენთა ჯღში იყო  
ინგლისელი ედუარდიც:  
მასაც ჰელავდა თავის ღროზე  
გვირგვინის და ტახტის ღარდი.  
მაგრამ როცა ხელში იყდო  
პორტირი, და მეფის ტახტი, —  
მაშინ იქრძნო, რომ ღლეს თუ ხვალ  
მოხვდებორა მასაც ლახტი  
რაღაც შშრომელთ რისხეის ტალღა,  
მომწიფდა და იქაც ლელავს,—  
რომ ვით ჩვენმა, იქაც ისე  
ტახტს და გვირგვნს გადათელავს.  
ჟერ ეცა, იქით ეცა,  
გამოსავალს უწყო ძენა,

და ჯაგლავი ჯორცხენივით  
ერთ ადგილის მოჰყვა ტკეპნას,  
სნა ფაშიზმში დაიგულა  
ჰიტლერის მზე გულში ედო,—  
მაგრამ მიხვდა, არც ის იყო  
ნავთსადგური სიმედო.  
დაფიქრდა და ამ ძველ ტახტზე  
მეფეურ ქურქით გამოჩენას,  
ისევ ისე ამჯობინა  
თავის ქურქის გადარჩენა.  
და თვის ნებით დასთმო იგი  
ჩისთვის წინად სისხლს დაღვრიდა,—  
სიყვარული მოიგონა.  
და სასახლეს განერიდა...

ჯანდაბამდის გზა პქონოდეს,  
მისთვის სულ არ ვდაჩდიანობ,—  
ანდაზა ხალხის თქმული,  
ვამბობს, არა ვხარბიანობ:  
„როცა გემზე ცეცხლი ჩნდება,  
ვირთავები გარბიანო!“

ამი წლის ზაფხულს, ცაგერში, ვიღაცა ფიზკულტურულმა „მოცულილმა“ კაცმა თქვა, რომ სპორტი კარგი საქმეა, რომ ამ დაზღვი ცაგერელები ჩამოაჩინილნი არიან. ცაგერელმა „მუშაკებმა“ მოჰკერეს თუ არა სიტყვა „სპორტის“ ყური, ველარ მოისვერქს, აბრუნეს ეს სიტყვა რაიმე ახლის აღმოჩენის მიზნით, ათამაშეს, ამტკრიფს და ერთმა კიდევ რომ „სპორტის“ რაღაც ნათესაური კავშირი უნდა ჰქონდეთ ერთიმეორებათან.

— გინც სპორტის გაცემის ტექნიკის უკომის, სპორტის საქმესაც ყველაზე უძეთ ის გაუძლვება.—განაცხადეს მათ.

და სასპორტო ორგანიზაციის უფროსად, ფიზკულტურულების ხელმძღვანელად, საპასპორტო მაგიდის გამგე, დ. კოპალიანი დანიშნეს.

ფიზკულტურულებს მოედანი მიუჩინეს კალათბურთისათვის და ფეხბურთისათვის, სასპორტო ორგანიზაციის შენობა და ფარლული ინვენტარის შესანახად და „ხელმძღვანელს“ შეეკითხნენ:

— ფიზკულტურის რომელი სახე უფრო გამარჯვებათ, რის სწავლება შეგიძლიათ?

— მე სათხილამურო საქმის ოსტატი ვაჩ.—განაცხადა საპასპორტო... ბოლიში, ამჟამად უკვე სასპორტო ორგანიზაციის ხელმძღვანელმა.

დაფიქტირდნენ ცაგერელები, მიხვდნენ, რომ სათხილამურო საქმეში ზამთრის მოსვლამდე არაფერი გაკეთდებოდა და ახალ გამოგონებებს შეუდგნენ. ვიღაცამ თქვა: „კალათბურთის“ „ბურთის“ არავითარი კავშირი არა აქვთ, „კალათბურთი“ „კალათბურთისაც გან“ წარმოდგებათ, კალათბები ბაზრში არის ბეჭერი, ზოგი გასაყიდათ მოაქვთ, ზოგითაც ჩაიმე გასაყიდი ჩამოაქვთო. ამიტომ კალათბურთის მოედანი სწორედ მხოლოდ ისეთ ხალხს უნდა მიუქმინოთ, რომლებიც კალათბურთის არიან დაკავშირებულნი.

ეს ახალი „აღმოჩენაც“ გაატარეს ცხოვრებაში: აიღის და კალათბურთის მოედანი საბაზრო მოედნად გადააკეთეს.

ამის შემდეგ ჭი იხალი გამოგონებებისათვის დასხდნენ ცაგერელები სასპორტო ორგანიზაციის შენობაში. დასხდნენ, დაიწყეს სიტყვების ბრუნება, თამაში და მტვრება. დიდ ხანს იძახეს „კალათბურთი“, „ფეხბურთი“, „ფუტბოლი“, „უტბოლი“, „ბოლი“, „ბოლი...“ „ბოლი...“ იძახეს, იმდრენან იძახეს სიტყვა „ბოლი“, რომ ამ ძახილმა ცაგერის სახანძრო რაზმის ყურადღე მიაღწია.

— „ბოლი“ ხომ „კვამლის“ ჩიშნაეს, არიკა. ხანძრი გაჩენილათ.—შესძახეს მათ და ფიზკულტურელების შენობაზე იქრიში მიმტანეს „იერიში“ იმით დამთავრდა, რომ მეხანძრები ფიზკულტურელების შენობაზე გადავიდნენ.

— ეს შენობა ჩვენს შენობას სკობია, ეს ბინა ჩევნთვის არის კარგი და ჩევნც მაგიდოთვის გართ ზედ გამოკრილი, აღარც ხანძრი გამონდება და არც „ბოლის“ ძახილი იქნებათ.

ეს ახალი „აღმოჩენაც“ გატარდა ცხოვრებაში: ფიზკულტურელების შენობა მეხანძრო და საზმინდობო დამართვისადან გადადგინდა.



886. ვრანქო:—გინ თქვა, რომ მე ესპანეთში დასაყრდენი არა მა კვე?

ამის შემდეგ ჭიდებ ახალი, ფრიად საყურადღებო რამ „აღმოაჩინეს“ ცაგერელმა.

ჭიდებ ვიღაცამ თქვა: თხილამურებით ცურგის ზამთრამდე ვერ ვისწავლით, მოდი, კინო-ქრონიკებით მაიც შევასწავლოთ ჩვენს ახალგაზრდებს ფიზკულტურული ვარჯიშობებით. ესეც ფიცხლავ გატარდა ცხოვრებაში: დაიწყო „ფიზკულტურული“ ვარჯიში,

ფიზკულტურულთა ფარდულიდან სულ რაღაც 2 წუთში გამოყარეს ფიზკულტურული სავარჯიშო ინვენტარი, რომელიც შემდეგ საღარებების ფიზკულტურის საქმეზე არა ნაკლებ მცირდნე დ. კოპალიანი.

— ამერიკაში თხილამურებით წასვლა შეიძლება და აღმართ კიდეც დადიოდნენ ჩვენი წინაპრები,—დაუდასტურა ისტორიის და გორგაფიის ფიზკულტურის საქმეზე არა ნაკლებ მცირდნე დ. კოპალიანი.

— მაგრამ რას თხილამური, რა თხილამური, მე ცურვის საქმის ოსტატი ვაჩ.

ასე გააცურა და კვლავ აცურებს ფიზკულტურელებს მათი „ბელადი“ „ცურვის ოსტატი“ დ. კოპალიანი.

# ს ხ რ ი ნ ი ა ე რ ა ნ ი ნ ი

ნახ. ქართული მუსიკური  
2022 წლის ივნისი



— საკვირველია, პოლისმიერი წედაც ამ სულიგნის შოქედებას და ჭომებს არ  
დებულობს.  
— ალბათ ესეც, „ესპანეთის საქმეში ჩაურევლობის კომიტეტის“ ჰოვიერთ წევრებს ბაშავნა.

အျော်ဖြစ်လိုသူ ပါန္တရီလီတော် ဖွံ့ဖြိုးတော် အာမင်္ဂလာရှင် ဇာတ ဘုရားပြောသူ ၁၇၂  
ခါနာတော်၊ မာတ ဒုန်းတော်လုပ် အောင်ဆုံးလျှောက် မာတ သူ ဒုန်းပြုံးဆုံး၊ မာတသာန ပုဂ္ဂို  
အောင်ဆုံး ပြုံးဆုံး ပျော်ရွှေ့ ပြုလုပ်၊ ဝါယာမြှုပ် အာမင်္ဂလာရှင် ဒုန်းမိုင်္ဂလာရှင်များ  
အောင်ဆုံး ပြုံးဆုံး ပျော်ရွှေ့ ပြုလုပ်၊ ဝါယာမြှုပ် အာမင်္ဂလာရှင် ဒုန်းမိုင်္ဂလာရှင်များ  
အောင်ဆုံး ပြုံးဆုံး ပျော်ရွှေ့ ပြုလုပ်၊ ဝါယာမြှုပ် အာမင်္ဂလာရှင် ဒုန်းမိုင်္ဂလာရှင်များ  
အောင်ဆုံး ပြုံးဆုံး ပျော်ရွှေ့ ပြုလုပ်၊ ဝါယာမြှုပ် အာမင်္ဂလာရှင် ဒုန်းမိုင်္ဂလာရှင်များ

နော် ဇန်နဝါရီ ၁၃၃၀



“အောင်ဆုံး”—မှုပ် အော် ဒုန်းမြှုပ် အာမင်္ဂလာရှင်  
“ပြုလုပ်မှု”—မှုပ် အော် မာတရီလီ အာမင်္ဂလာရှင် သူ ဒုန်းပြုံးဆုံး

გერმანელ უზრუნველისტი, ტურქეთის ქადაგით რადიოთი კაფეში გაზეობის კითხულობდა, ექვსი თვის პატიორიძა მიუსაჯეს.

○

რომ არში ერთი სახველი  
აუცილენ — გარდუვალია,  
მათში ნაკლების არჩევა  
მახვილ გონების ვალია,—

და უზრუნველისტის მოქმედაც  
ცერ ვიტყვით: — დასაგმობია,  
რადგან ზოგ „სიბრძნის“ მოხმანა  
ციხის კარები სჯობია.

შალი.

### „გმირები“

მაღრიძის საუნივერსიტეტო ქალაქში მოა-  
წამლა ოცნებელი — ლეგიონერი, რომა  
ლეგენდა სამეცნიერო ექსპონატებიან ქილები  
დან სირტი დალიქს.

ფრანკოს რაზმების სახელი  
„განითქვა“ მთაც და ველადა  
სიბრძნის ტაძარში  
სპირტს ნუხავს  
„მამულის დასახსნელადა“.

კოლო.



— ცი, იძღვევანდელ თამაში ჩუთ ჯერ გავითარე პურთო გოლია.  
გავიცი: — ეგ რას ვიკირს გუშინწინ მამაქემა სამი ერთად გაიტანა რუსთავი-  
ლის პროცესში.

### „აკა გყვილა ევიბარე სემზერილენ?“

ამას წინად რაიონში მოვხვდი. ჩემ ქველ მევობრის ოჯახში შევიარე. მთელი ჯალაბობა სახლში დამიხვდა: ცოლ-ქმარი, შევილები ერთი-ორი მეზობელიც.

— შენ ჩემო ჯამშერ, კარგად მოწყობილხარ, ძალიან სა-სიამოენოა. — ეუთხარი მასპინძელს, როცა თვალი გადავალე მისი გარეთ ბინის ჩინებულ მორთულობას.

— ჩემი ლიდა წელს საშუალოს ამთავრებს და ეს არის, რომ მაწყხებს. — მითხრა მან და თვალები ისე მომანათა, თითქოს ამ შემოხვევაში უნდა ამომეკითხა მისი გაჭირვება.

— მით უკეთეს. ძალიან სასიამოენოა.

— ის რომ ათწლედს დაამთავრებს, ჩევნც უნდა ავიბარეთ აქედან.

— რათა! რისთვის?

— ათწლედს რომ დაამთავრებს, მერე ხომ უმაღლესში უნდა შევიდეს. იმასც რომ დაამთავრებს, ალბათ საცხოვრებლად და სამუშაოდაც იქ მოეწყობა. ჩევნც ხომ მასთან უნდა ვიცხოვოთ. სჯობია თავიდანვე გავეცვათ და იქ დავეთუძნოთ.

— ჰო, ესაა. შენი საღარდელი. — დამილით წარმოისავე მე და თან თბილისში მცხოვრები ერთი ნაცნობი სოფტაჟ ტყა-პუნქაჟ მომავრონდა და გავიღიმე.

— რას იცინი, კაცი, რა არის ექ სახუმარო და სასაცილო?

— არაფერი, არაფერი, ჩემთ ჯამშერ. მე რაიონც სხვა ძო-მაგონდა. — ვუთხარი და განვაგრძე. — განა არ შეიძლება ამისა-თვის არ აიყრინო. და ლიდა მარტო გავზავნოთ თბილისში? იქ შენ ათასი ნათესაობა გყავს, საერთო საცხოვრებელშიც შე-უძლია მოეწყოს. მერე კი ვინ იცის მას სად მოუწევს ცხოვრე-ბა და მუშაობა...

— რას ამბობ გაცო! — გამაწყვეტინა ჯამშერმა, — სწო-

რედ ახლა სწირია ამ გოვს მშობლების მეთვალყურეობა და მზრუნველობა, სხვის ანაბარი როგორ მივავდო.

მეორე დღეს ნაშაუადლევს ქუჩაში კვლავ ერთი მეგობარი შემომხვდა. გადამეხვარ, გაღმიყოფნა დაიდინის უნახავმა, მკლა-ვში ხელი წამისაწარია. სახლში წამასაწარია.

ლონგინოზმა (ამ მეგობარის სახელია) ბძნის კარებში შესვ-ლისთანავე ერთი ვაი-უშველებელი ასტეხა:

— ხალხო, გარედ გამოდიო, ნახეთ ვინ მოვიყვანე. — გავ-ყიროდა ლონგინოზი. ამ ყეირილზე მთელი სახლის მღვმურე-ბი დურეფანზი გამოცვიდნენ. მათ შორის ხელად შეგნიშვე ჩემი მეგობარის ოჯახობაც: მისი ცოლი თინა, ცოლის და კა-ტუშა, მოსწრებული გაუიშვილი პატიკო და პატარა გოგონა ქეთუშა.

თოახში შეველით. შეიქნა ამბების გამოკითხვა.

ამ მუსაიფში პატარა სუტრაც გაიშალა. ლონგინოზმა თა- მაღობა იქისრა და პირველად ჩემი სატელერელელო დალია და ნაგადმყოფაზე სრული განკურნება მისურვა. გაიმართა მხია- რული ბაასი და ლალობა.

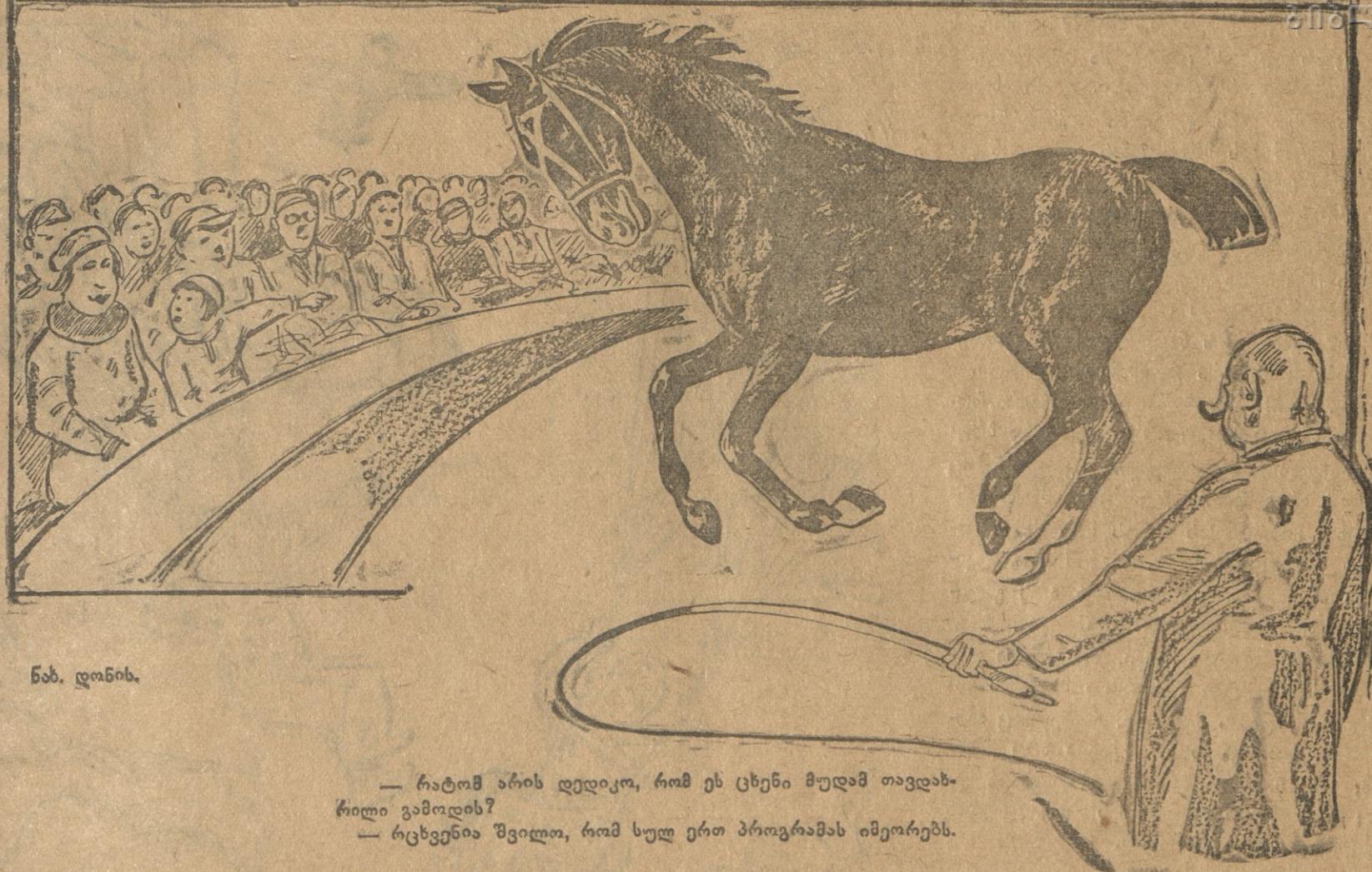
— აი, მეგობარი ჩიზარინ, ეს შემს ხელში გაზრდილი ყა-ზირალი ახლა ათწლედს ამთავრებს, სუს ფრიალებზე სწავ-ლობს. — მხიარულად წარმოსონება ლონგინოზმა და პატიკო გადახედა.

— კარგია, მეტაც სასიამოენო, — ჩავიღაპარე მე.

— ეჲ, ნეტაც სულ არ მესწავლებინა. — ნალვლიანად ჩაუ- როთ თინა.

— რათა, რისთვის? — გაოცებით შევეკითხე მე, როცა მისი ნაღვლიანი სახე შევნიშნე.

— რავა რათა, რიზარინ, ახლა ამას ირც ნასწავლი და



ნახ. დონის.

— ჩატომ არის დედიკო, რომ ეს ცხენი მუდამ თავდან...  
ჩოლი გამოდის?  
— რცხვნა შვილო, რომ სულ ერთ პროგრამას იმეორებს.

არც უსწავლი ჭირია, ამ შუაგზაზე ხომ ვერ დადგება? — შემეცით  
სა თინა.

— ჩემი პატიკო უეჭველად ინჯინერი უნდა გამოვიდეს. —  
დასძინა ლონგინოზმა.

— მერედა ამაზე იღვილი ჩალა... ახლა ამა ვის სტოკე-  
ბერ უსწავლელად. უმაღლესშიც ხომ ადვილად მოეწყობა, რა-  
ჲი ფრიადოსანი ყოფილია.

— აგი ასე რომაა, მეც ქე ვიცი, მარა ახლა აქედან ჩვენი<sup>1</sup>  
არც ისე იოლი საქე იქნება.

— ნერა მაინც ჩვევა შეჩვეული ვარ აქაურობას, ჩრუი  
მიყვარს ეს ტურთა ქალაქი. — კვლავ ნაღვლიანად ჩაურიო  
თი-  
ნამ და ეს მშიარული განტყობილება სულ ქრისტიანი დაამართა.

— თუ გიყვარით და იცხოვერეთ, ვინ გიშლის. — დამაჯერე-  
ბელი კილოთი ვუთხარი მათ.

— პატიკოს რაღა ვუყოთ, ჩიზარინ... ხომ უნდა გავყვეთ  
თბილისში, თორებ. ისე რა გამოდა, ან ახლა ვინ გაუწევს და-  
მარებას, ან სწავლის დამთავრების შემთევე ვინდა ეყოლება.  
ესეც არ იყოს, ჩვენ ჩალა გაგვაძლებინის უმისოდ. — ძლიერ-  
ამოთქვა გოჭის ხორცით პირგამოტენილმა ლონგინოზმა.

მე სიცილი ამიტყდა. ჯერ ჯიმშერი მომავინდა და შემ-  
დებ კიდევ ჩემი თბილისელი ნაცნობი სოფტრომ ტყაპუსაძე.

— ეს შენი თბილისში გადმოსახლების იყოს, ჩემო ლონ-  
გინობ. კარგი ერთი მეგობარი იჯახი შემომეგარება.

— აგი წელში რომ მტეხს, აი მომავალი გადაბარება, ვინ  
იცის კიდევ იქ ჩრუი მოეწყობით. — კვლავ სეცდით ჩაილ-  
პარაფა თინამ.

— ნუ გეშინია, ქალო, არაფერს მოგაკლებ, ბინასაც ვი-  
ზოვო და კარგადაც მოეწყობით. — გამამნევებელი კილოთი  
გარამასახა მის გვერდით მსხდარ თინას და მხრებზე გაქონილი  
წელი მოჟთათუნა.

რამდენიმე დღე კიდევ დაუყავი ჩაიონაში. კვლავ მრავალ  
ნაცნობ-მეგობარს შევხედი. ბერი მათგანი ჯიმშერისა და  
ლონგინოზმას მდგომარეობაში აღმინდა და სულ იმას მეკით-  
ხემორენ, თბილისში ჩრუი მოეწყობორენ, ბინას თუ იშოვ-  
ნითნენ და სხ. მე მუდამ სოფტრომ ტყაპუსაძე მაგონდებოდა და  
ჩემს გულში ჩუმარ მეცნიერდა.

დაუტოვე ეს მშვენება ქალაქი და თბილისისაკენ გამოვს-  
წი. ჩემთან კუპეში ერთი კარგი ნაცნობი კაცი მოხვდა. ისიც

თბილისში მოეშვავრებოდა. ორთავეს გვესიამოვნა შეხვედრა  
და გავაძით მეგობარული ბასი.

— რისთვის მოგოხარ, ნიკო, თბილისში, რა საქმეები გა-  
გენია. — შევეკითხე მის.

— ხომ იკი, ამანავი ჩიზარინ, ჩემი კოლია წელს საშუა-  
ლო სკოლას ამთავრებს და ამთავთვე უნდა შევუდე თბილის  
ში გადაბარების თაღარიგს...

— შენც! წამოვიყვირე და აქ მართლაც გიფური ხარხა  
რა ამიტყდა.

მეგობარი თვალებრაჭულით მიცემერდა. ვერაფერი გაეგო  
ჩემი ისტერიული სიცილისა და უმწეოდ გაიძახოდა:

— რა დაგვმართა კაცო, დაწყნარდი. რა მოგივიდა, ამხა-  
ნაც ჩიზარინ.

— არაფერი, არაფერი ჩემო ნიკი. შენ დამშვიდლი, ნუ  
კეშინია, ეს ისტერიული სიცილი ავადყოფობის შემდეგ დამ-  
ჩემდა. უდროოდ და უადგილოდ ამიტყოდება სიცილი...

უაშველად გაინტერესებათ გინ არის, ან რა კაცია ეს სო-  
ფტრომ ტყაპუსაძე. ის ერთერთი ისეთი მშობელთაგანია, რომე-  
ლიც იმ ათოლე წლის წინამთევე გაეის უმაღლეს სასწავ-  
ლებელში მაბარების გამო თბილისში ჩამობარება. აქმ და  
შეიღოთან უნდა ვიცხოვოთ, უმისოდ რა გამაღლებინებსო და სხ.

ვაკემა აგრინომიული განათლება მიიღო და უკვე მეცვესე  
წელია ჩემი ქვენის სხვადასხვა ნაიონებში მუშაობს. სოფ-  
ტრომ ტყაპუსაძე დადის თბილისის ქუჩებზე და ყველა ნაცნობ-  
მეგობარს მუდამ ეჩოსადაიმარებს შეჩინივს.

— რავა ტყუილად ავიბარებ სამტრედიიდან? ჩალა გამო-  
ვიდა, ბიჭთან მაინც არ ვცხოვობ და მე და ჩემი ბებრუბუნა  
(აქ სოფტრომ თავის კოლი გულისხმობს) ერთმანეთს შეცემ-  
რით და შეილის ნახევის ნატვრაში ამოგვიდის სული.

და როცა სოფტრომ ვნებეს შეხვედრა, რომელიც თავისი  
შეილის უმაღლეს სასწავლებელში მაბარების მიზეზით აპა-  
ჩებს თბილისში გამოსახლებას. სერთ დარიგებას აძლევს:

— არ ვიჩერეთ, მეცნიერო... ჩვენი სპეციალისტები მხო-  
ლოდ თბილისისათვის არ იზრდებიან. მათ ჩვენი ქვეყნის სხვა  
დასხვა კუთხერებშია; უნია იმუშაონ და მუდამ კუდში ხომ  
ვერ სდევთ თქვენ შეილს?

წეველი — ფანტასტიური წეველი, რომელსაც ფრთხი იქნა, მაგრამ ყუბბარების შაინც ას გვაყრის. ცნობილია მისი ჯილდონ და მშვიდობიანობის "ანგელოზი. დიდი ჩაია, რაც დაადყოფობს. უკრევაში „მეურისლონის“ მაგრამ მის მაჯისცემას თანდათან გა- ტარესება ემზადა.

სპარსი — განთიადის. გრძელების საწყების იმპნიშვნელი სიტყვას მავე სახლწო- დებით ცნობილია კრეისერი, რომლის გამო- ჩენამ პეტროგრადთან დიდი ოქტომბრის და- საწყისში გათენების ნაცვლად სულ დაბრე- ლა კაპიტალისტური ჭვეულების მომავალი.

გალილი — განთქმული მეცნიერი, რო- მელიც ამტკიცებდა, რომ დედამიწა ბრუ- ნავს, ჩვენი პატივცემული კალმისნებიც (ყველას არ ვეხები) რესტორანიდან ან ბან- დეტიდან დაბრუნების დროს ჩშირად ამტკი- ცებენ ამავე დებულებას, მაგრამ მათ ამტკი- ცებას არავითარი კავშირი არა აქვს გალი- ლის მეცნიერულ თეორიასთან.

მია — ბიბლიური ქალი, ზღაპრული გან- ხარტების მიხედვით ადამიანთა მოდგმის წი- ნაპის — იღამის მეულლე, რომელსაც არა- ფითარი უსამოვნება არ ჰქონია არც ქმა- რან, არც სავაჭრო ; ორგანიზაციებთან და რაც მკერავებთან ახალმოდის ტანსაცმელის შექმნასთან დაკავშირებით.

ქრთამი — იხ. ქათამი.

ქათამი — შინაური ფრინველია. მცენ- ტორში სმირად იმპარებოდა ქრთამის სახით. შემომად მიყვანილი ან მიტანილი ქათმები თურმე რარატორობასაც ცდა ახტონებდენ. მაგან ამტკიცებს ქრთა გადმოცემა:

შეფის რექიმის დროს ურთმდ სოფლელმა ჭლებმა, რომელსაც დანაშაული ჰქონდა ჩა- დენილი; მსაჯულს შინ ვარიები მიძგვარა და სახოვა;

— ქურდობას შაბრალებენ და დამეხმა- ტეო. მსაჯულმაც იღუთქვა დახმარება.

საქმის გარჩევის დროს დიღხანს ილაპა- რია, დაზარალებულმა ბრალდებულის წი- ნააღმდეგ და ბრალდებაც აშკარა ნიშნებით დაუმტკიცა.

— ამის სამასუბოთ შენ რაღას იტყვი? — შეკითხა დაბოლოს ქრთამის გამცემ ბრალდე- ბულს მსაჯულმა.

— მე რა უნდა ვსოდვა, — უპასუხა გლეხ- მა: — ჩემს მაგივრად, მე რომ ვარიები მო- ვიყვანე, ისინი ილაპარაკებენო.

რუსეთის თეატრობელობის ბატონო- ბის დროს საქართველოში ქათამი და ქრთა- მი სინონიმები, ესე იგი ერთი და იმავე ცნე- ბის აღმნიშვნელი სიტყვები იყო. ქათამი და ქრთამი რომ ერთსაც და იმავე ტერმინს გამოხა- და ერთად რა გამოდის? — შეეკითხა მას- წავლებელი — ქრთამი, ქრთამი.



— ნამდვილი სტახანოველია ჩვენი ნიკა: შაერსაც ისე არლვევს, როგორც გა- მომუშავების ძველ ნორმებს.

## პავაკი ნიანგს

(ქ. ჯულელიდან)

ნიანგოჯან გაგვისენენ. —  
გეაჯები, გეველრები ;  
მაგრამ ჩევრთან ჩამოსვლის დროს  
წამოიღე თანვე ფრთება.

ფრთები მიტომ დაგჭირდება,  
რომ ვერ იტევს გამვლელო ხიდი,  
ისე არის გაჭედილი,  
შეგიცვლება შიშით უიდი.

ფლარ გვიტევს... წყლის წიალის  
ლამის გავხდეთ მალე ძრვენი;  
მოგვეშველე ნიანგოჯან,  
სიფათისგან დაგვისენის...

# უცხოეთის იუმორი



05000000 გენერალ ფინანსთან

„გამარჯვების“ განვითარების  
სამსახურის მიერადის

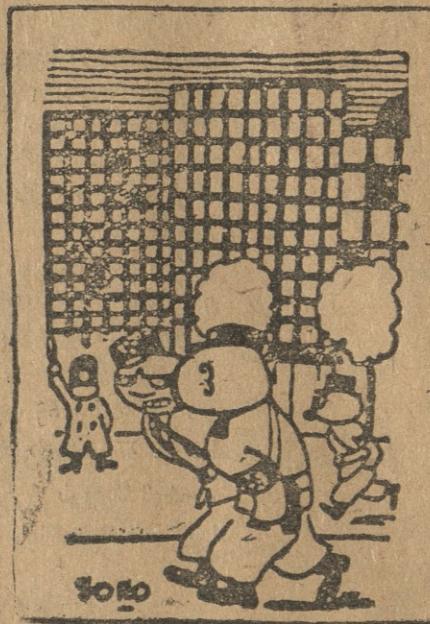


— გენერალო, რა საშუალებით ფიქრობთ  
გააძლიეროთ ესპანეთის მოსახლეობის ნა-  
ხევარი?

— რომელი ნახევარი?

— ის ნახევარი, რომელიც ცოცხალი დარ-  
ჩება...

არჩევანი



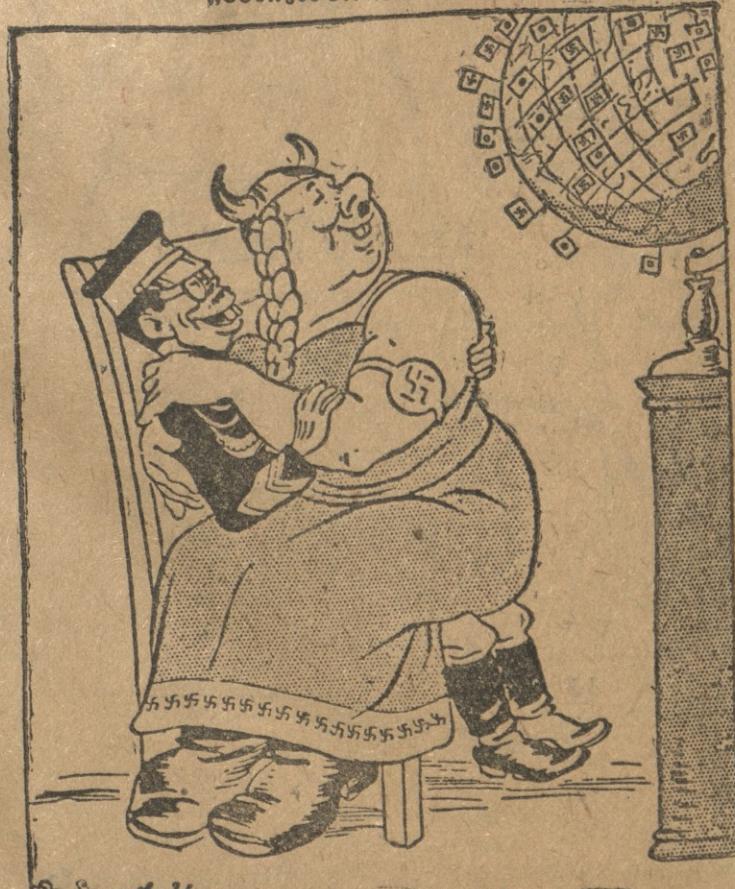
ფრიც: — რა გირჩევნია, დღევანდელი ძეწ-  
ვის ნაჭერი, თუ ხვალინდელი უკრაინა?



— ყოჩალ! პირდაპირ ნეიტრალურ ზონაში  
ჩაფარა!

# რუსული იუმორი

„რამიჯნუაღნენ“



ო. ლომაზავაძე.

იაპონია (გერმანიას): — ჩვენ ვიურად გვათრობს სიუვარუ-  
ლი... სხვების მიწა-წყლისა.

ნამ. ბ. უფიმილვინ.



„მასამ იმპერიის“ პირველი კოდანი.

ეს ყველამ იცის, რომ ვაჭრობის დიდია მარგი  
ფერის ხილს იქით საკავშირო უნივერტალი,  
ორას მილიონ მანეთამდე წლიური ბრუნვით,  
განთქმულიც თავის შყილველებზე ნიადაგ ზრუნვით,  
ჯერ თათბირებს რომ მართავს მათოვის ყოველ კვირაში,  
იყვლევს, იძიებს, ემდურება თუ ვის ვინ რაში.  
შომწონს მე მისი დიდი ზრახვა, დიდი მისია,  
მიტომ სულ ნაღდზე ვყიდულობ იქ, არ მჩრამს ნისია,  
და თუ მართლის თქმა მართებული და სინდისია,  
აქ ვაჭრობაში გამარჯვებაც სწორედ მისია!  
და მომმბარებლებს უკეთესად რომ ემსახუროს  
მათში ნდობა და სიყვარული დაიმსახუროს,  
კელლებს ამშენებს წარწერების მთელი სერია,  
სადაც თასები და წესები ზედ აწერია.  
და არ თუ ფასი, თვალს იტაცებს, ვით თევზს—ანკესი,  
ყიდვა—გაყიდვის, დაომის, ჯდომის შინა განწესი.  
შაგალითისთვის, ჩენ ავილოთ თუნდ ეს წარწერა,  
გულუბრყილობა და სიმართლეც მე მისი მჯერა!  
ის ჩენ გავვაცნობს, რომ ვისარგებლოთ გარემოებით,  
გაერთიანებულ ხალართი „მომსახუროებით“ (I),  
„მომსახუროებით“—რომ სიტყვა ჩენი ქართული  
შიტომაც არას წარწერაში ის იქ ჩართული,  
შხოლოდ მე საქმე მით შემემთხვევა, უკულმართული,  
შემტევ მტერსავით წინ შემხვდა, ვით მავთულხლართული,

და შემაჩერა სალაროს წინ ხელ გაშეერილი,  
არ მომებმარა არც აბრა, არც ზედ წარწერილი!..  
მე ხუროების მქონდა მართლაც საჭიროება:  
ზამორის პირია, რემონტების ცხელი დროება,  
და შეკეთებას ჩემი ბინაც რომ მოითხოვდა,  
მეც ხუროების საშონელად გული მწვევდა...  
და მივადები მეც სალაროს, იმ წარწერიანს,  
ვხედავ მოლარე ქალს ლამაზს და ომაგიშერიანს,  
რომ წარუცდები ხუროების მას მოოხვინითა...  
მაგრამ ვაი მე, მომეარდა ის მწიფინი ხმითა:  
„მე შენ ხუროებს მოგცემ მაგ თავში!“  
სამასხაო მოთრეულხარ უნივერმალში?  
გასწი, გამშობდი, არ გიხილონ ჩემია თვალებმა“!..  
ეს, რად იციან დაბრიყება ზოგჯერ, ქალებმა?  
კაცის, რომელიც გულშრფელია თვის მოოხვინაში,  
როგორც მე მაშინ ხუროების კიყავ შოვნაში?..  
და ხუროები იქ თუ არ ყავთ, სად ეს სწერია,  
მე რა ბრალში ვარ, სჩინს, დამწერი დასაჭერია!  
თორებ მსგავს ქცევას ხულიგნური ბეჭედი აზის,  
სულ არ შეშვენის იგი წესებს უნივერმალის!..

ზ ი ბ ლ.

## ასე—ასე

(მ. მახარაძე)

ურთი კონვერტის საშოგნად  
ფასტაში ბრძოლა გვირდებათ,  
რამ ღლე რიგშა ჩადგომა,  
ცხვირისის მტვრევა გიხდებათ,  
შეიგ ტშარად ინის ყვირილი:  
— თბაში გამზვი ხელიო.  
მავრამ ამბობენ, დღემდის იქ  
არგან გამინდა მხსნელიო.  
რცხი ტფალისით გზავნილი  
ოცდარვას მომცეს უქამდესი“  
სკირდება ფოსტის მუშაკებს,  
ნაინგო, შენი ქომპრესი.  
ჯინმა შეხველ, რას ნაბავი/  
გინო მისურა მთერალია.  
ილიკოს ჯაგრი ჰქონია,  
დაუბრიალა თვალია.  
აქ, დაწყო სეამი,  
გადეც გაცხარდა ომია.  
ცხვარმომტვრეული გამოიკეთ  
გამშველებელი შენია.  
დიდისანია დაიწყო  
კინო-თვატრის შენება,  
თუ კი იდები დამთავრდა,  
ალბათ აქნება შშეცენება.  
ამ მშენებლობის ტექნიკუბს  
შეჯიბრება იქვთ საშიანა,  
ჩინოდი და დარწმუნდები  
იანგო, შენ ამაშია!

ნაში.

## გოვიდე კოსტა და მისი უოსტა

(ტყაბული)

კაცი შეიქნა ჭაღარა  
მოწმე წარსულ ღრიოების,  
ფოსტის გმეგა ამეამაც  
ტყიბულის მალაროების:  
გადაიგრიხავს ულვაშებს  
კაცი ჯერ სჯომნის მხნეობით  
(განეთს აგროვებს ყუთებში  
კვირაობით და თვეობით).  
თუ შელ,



— შვილო, ჩემს ახალვაზრდობაში აქ ერთი საჩივარი შემოვიტანე ალიმენტის შე  
სახებ, ხომ არ გაგირჩევათ?

# კავკაციი

“ ტელემობის ცალინინის სახელობის ქრის-  
ტი ჩამორიად წუშავთოლებს უშევებს; მაგრამ  
გამოშევებული საქონლის პროდუქციის  
რაოდენობაც ცერ აკმაყოფილებს განძღვილ  
მოთხოვნილებას. ”

ნახ. გ. ისაევის



— ჩვენ ქარხანას მომხმარებლები ემდურებიან, — წუნს უშევებს,  
— მომხმარებლამდი ჩოდის აღწევს! ? რაც პროდუქცია მოდის,  
უცვლას ჩვენი უნივერსალის თანამშრომლები ინაწილებენ.

ამ. ნიანგო

შაუმიანის ქუჩაზე ნომერ შვიდში არსე-  
ბულ „სოიუზებატის“ ჩაიონულ კანტორის  
შესავალ კართან გამოკრულია საქართველო  
მოზრდილი დაუა, რომელზედაც სწერია: „დღეს  
სხვადასხვა მიზეზების გამო დაგვიანებით  
გამოვა შემდეგი გაზითები და ჩამოთვ-  
ლილია: „ზარია ვოსტოკა“, „კომუნისტი“,  
„მუშა“, „ახალგაზრდა კომუნისტი“, და  
„კოლექტივიზაცია“. ვინაიდან ჩვენ ამ უბნის  
მცხოვრები მოგვწინდა „კოლექტივიზა-  
ციის“ ამდენი ამარ ლოდინი, მიმომ  
გთხოვთ გვიპასუხოთ კიდევ რამდენ ხას და-  
უგვიანება გამოსვლა გახ. „კოლექტივიზა-  
ციის“ ?

აბდალაძე.

## კახენავო ნიანგო!

ამხანავო ნიანგო!

ამ ჩამოდენიმე ლინის წინად სადგურ მა-  
რელისში საფოსტო კუთხი უნდა ჩამეგდო  
ფასტის გასაგზავნი წერილი. ის იყო წერი-  
ლი კუთან მივიტანე, რომ ვიღაც მოქალა-  
ქემ შემჩერა.

— არ ჩაგდოთ მეგობარო, თორებ და-  
კარგება.

უცნობი მოქალაქის ჩემს წერილისადმი  
გულშემატკიცრიბამ გამაკვირვა და ცნობის-  
მოვარეობით შევეკითხ:

— საიდან იცით თქვენ, რომ დაიკარგება.



ჩარილაშას — თქვენგან მოწოდებული მა-  
სალა ჩვენივე უურნალის 1934 წლის პირ-  
ველ ნომრიდან არის თითქმის სიტყვა-სიტყ-  
ვით „გაღმოქაფული“.

**შტეტოს** — (აქვე სტუდენტთა ქალაქი)  
— ტეტ — ფრანგულად თავს აღნიშნავს. აქვენ  
ჭი უ-ტეტო — ესე იგი — უთავო ყოფილხარის-  
ასეთ დასკვნამდე მიგვიყვანა თქვენი ფულდო-  
ნიმის ფილოლოგიურმა განმარტებამ. ზართა-  
ლის ცოტა „რაცხა“ ფრანგული ლექსიკონი-  
დანაც მოვიგონეთ, მაგრამ თქვენი წერილის  
წაკითხვა უამისოდაც საკმარისი იყო, რომ  
გაგვერკვია თქვენი ფსევდონიმის შინაარსი.

**ბულას** (აქვე) თქვენი ფსევდონიმი უფრო  
მიმზიდველი აღმოჩნდა, ვიდრე თქვენი ლექს-  
სი . აი თქვენი „შემოქმედების“ ერთი ნაწყ-  
ვები:

მე მინდა ვიყო  
მგოსანი დანგვი.  
ამ ჩვენს „გასტრიონომს“  
მოსედლია ბრინჯავ.  
ზოგს ხუთად ჟიდის  
ზოგს სამ მანეთად  
და ათ შაურად  
ჩადგან სხვადასხვა  
არის ხარისხის,  
მომლოდინე  
აწ შენი რისხის,

ლექსიტრიკობა სუსტია და არც შინაარსის  
გამართლებული: ნუთუ „გასტრონომი“ საყ-  
ვედურის ღირსია, რომ მდარე ხარისხის საქა-  
ნელს ნაკლებ ფასად ყიდის? მოკლუდა:

შეგირჩევით ფსევდონიმად  
მუღა, რქოსანი,  
მაგრამ ამ ლექსით ვერ ფინდებით  
გაინც მგოსანი.

— არ გააგზავნიან და სულ ერთი ატ-  
არის, გინდამც დაკარგულიყოს — მითხრა  
მან და განაგრძო — 5 დეკემბერს სწორედ ამ  
ყუთში ჩაგდო წერილი ქრისტინე დევანონია-  
ძემ. 10 დეკემბერს როცა ის სადგურის წინ  
გამოიიდა შემთხვევით შეეხო ყუთს, ყუთის  
კარები თავის თავად გაიღო და პირ საკვა-  
რცელებავ. ქრისტინეს წერილი ისევ შეგ იყო  
საკირველია, თუ კი მარელისის ფასტის  
ყუთის კარები ყველა მოქალაქეს მიერ ადგ  
ვილად იღება, რატომ ვერ ახერხდენ „გაღვ-  
ბას“ თვით ფასტის თანამშრომლები?

ჭ. ნათაშვილი.

# “ მ ა რ ე ნ ი ფ ვ ა რ ი ” ა რ თ ა რ ი ვ ა

ერვანდის საქმეებში ჩაუკრევლობის კომიტეტის ფაშისტურალ  
ანწყობილი წევრები ცდილობენ გერმანის და იტალიის ინტერვენციის  
შექმნას ხელის დაფარებას.

ნახ. შმერლინგი

ტრანსელი  
კორპუსი



— ამბობენ ჩომ გერმანია თვითმფრინავებსა და ჯარის ნაწილებს უგზავნის ფრანკოსო. მე ვერც ერთსა ვხედავ და ვერც — შეორენ.

ამ. ს. თოდრიას სახ. სტამბა „ეკომუნისტი“ კამოს ქ. № 68;

ჩედაქცია — ჯორჯიაშვილის ქ. № 5 მთავლიტის რწმუნებული № 18001 პ. მგ. რედაქტორის მაგიურა ს. გარეჩილაძე.